

В.О. ЧЕРЕПАНОВА, канд.екон.наук, НТУ «ХП»

О.І. КОЛОТЮК, ас., НТУ «ХП»

О.І. ПОДРЕЗ, магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

У сучасному світі ведучі держави вже вийшли на рівень постіндустріальної економіки, а Україна ще бореться з кризою економіки індустріального типу. Тому нашій країні потрібно шукати свій шлях розвитку у напрямку до моделі економіки держав-лідерів. І таким шляхом розвитку, на мій погляд, є інноваційний. Інновації фактично є одним з напрямків економіки, який при мінімальних в нього вкладах дає величезний ефект: підвищується престиж країни у світі, поступають відрахування від реалізованих проектів(в тому числі у бюджет) , не відбувається утрати «мозку» у закордон [1].

Питання визначення та підвищення ефективності державної інноваційної політики розглянуті у роботах таких вчених, як О. Лапко, Л. Федулова. Проблеми фінансового забезпечення та стимулювання інноваційної діяльності досліджували Д. Гуменюк, М.Крупко, С. Онішко[2].

Інноваційні процеси в економіці України не отримали значних масштабів, кількість підприємств, які впроваджують інновації, зменшується з кожним роком і на сьогоднішній день складає 12-14%, що менше у 3-4 рази, ніж в інноваційно-розвинутих економіках. Так, у 2013р. інноваційною діяльністю у промисловості займались 1715 підприємств, 1031 підприємств реалізувало інноваційної продукції на 35,9 млрд.грн., а у 2012р. відповідно 36,2 млрд.грн. і 3,3%.

Аналіз діяльності органів виконавчої влади України свідчить о

недопустимій розбіжності їх дій внаслідок реалізації науково-технологічних та інноваційних пріоритетів держави та становить під сумління саму можливість здійснення послідовної державної політики у цій сфері.

Для удосконалення державного управління інноваційної діяльності в Україні, запропонована оптимізаційна схема управління науково-технологічним та інноваційним розвитком, в основі якої є ідея побудови нової науково обґрунтованої системи державних пріоритетів та виявлення їм директивних функцій шляхом встановлення безпосередньої відповідальності усіх без виключення органів виконавчої влади за їх ефективну реалізацію. Координуючу функцію у даній системі повинно взяти на себе Міністерство з питань науки та інноваційного розвитку. В своїй діяльності воно взаємодіє з іншими міністерствами, які мають у своєму підпорядкуванні наукові заклади, опираючись на мережу державно-суспільних експертних рад. Одною з важливих задач цього органу виконавчої влади є організація державних та недержавних фондів підтримки науки та інновацій, у тому числі венчурних фондів з прямою участю в них держави та допомоги їм [3].

Таким чином, розробив зміни в систему державного управління та регулювання інноваційної діяльності, в Україні з'явиться можливість вирішити проблеми, пов'язані з переходом економіки країни на інноваційну модель свого розвитку та підвищити її інвестиційну привабливість.

Список літератури: *Захарова І.В.* Перспективи та проблеми інноваційної діяльності в Україні./http://www.confcontact.com/okt_all.php. **2.** *Дідченко О.І.* Аналіз сучасного стану інноваційної діяльності в промислових підприємств України/ // [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.zgia.zp.ua. **3.** Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів // [Електронний ресурс]–Режим доступу: <http://kho.rada.gov.ua/komosviti/doccatalog/document?id=48722>.